

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap. XXVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

38 Quando autem te vidimus hospitem, & collegimus te: aut nudum, & cooperuimus te?

39 Aut quando te vidimus infirmum, aut in carcere, & venimus ad te?

40 Et respondens rex, dicit illis, Amen dico vobis, quandiu fecistis vni de his fratribus meis minimis, mihi fecistis.

41 Tum dicit & his qui à sinistris erūt, Discedite à me maledicti in ignem æternū, qui paratus est diabolo & angelis eius;

42 Esuriui enim, & nō dedistis mihi manducare: sitiui, & nō dedistis mihi potum:

43 Hospes eram, & nō collegistis me: nudus, & nō operuistis me: infirmus, & in carcere, & nō visitastis me.

44 Tunc respondebunt ei & ipsi, dicentes, Domine, quando te vidimus esurientem, aut sitientem, aut hospitem, aut nudum, aut infirmum, aut in carcere: & nō ministravimus tibi?

45 Tunc respondebit illis, dicens, Amen dico vobis, quandiu nō fecistis vni de minoribus his, nec mihi fecistis.

46 Et ibunt hi in supplicium æternum: iusti autem in vitam æternam.

C A P. XXVI.

tu q̄ nud⁹ esses aut & collegim⁹ te tu q̄ hospes esses vidim⁹ te & quando
ואמתי היויך דאכסניא אנת וכנשנך או דערטלי אנת
& venim⁹ vinctorum in domo aut infirmum vidim⁹ te & quādo & cooperuim⁹ te
ובסניך; 39 ואמתי היויך כריהא או בבית אסירא ואתיך
vobis ego dico amen eis & dicit rex & respondens ad te
לוהך; 40 וענא מלכא אמר להון אמין אמר אנא לכוין
fecistis ipsi mihi minimis fratrib⁹ meis istis ex vni fecistis quia quādiu
דכמא דעברתון לחד מן הליון אחי זעורא לי הו עברתון;
maledicti à me vobis abire sinistra sua qui à his etiam dicit tunc
הדין נאמר אף להנון דמן סמלה זלו לכוין מני ליטע
& angelis eius calumniatori qui paratus est æternum in ignem
לנורא; דלעלם דמטובא לאכל קרצא ולמלא אבוהי;
& sitiui ad manducandū mihi dedistis nec enim esuriui
בפנת גיר ולא יהבתון לי למאכל וצחירת וליטע
& nudus collegistis me & non fui hospes dedistis mihi potū
אשקיתונני; 41 ואכסניא הוית ולא כנשתונני וערטליא
fui vinctorum & in domo fui & infirmus operuistis me & non fui
הוית ולא כמיתונני וכריהא הוית ובית אסירא הוית
Dnē noster & dicēt illi etiam respōdebūt tunc visitastis me & nō
ולא כערתונני; 42 הדין נענון ואף הנון ונאמרון כרוין
aut nudum aut hospitem: aut sitientem aut esurientem vidim⁹ te quādo
אמתי היויך כפנא או צדיהא או אכסניא או ערטליא או
respōdebit tunc ministravimus tibi & nō vinctorum in domo aut infirmum
כריהא או בית אסירא ולא שמשנך; 43 הדין נענא
fecistis non q̄ quādiu vobis ego dico amen illis & dicit
ונאמר להון אמין אמר אנא לכוין דכמא דלא עברתון
isti & ibunt fecistis mihi non etiam minimis istis ex vni
לחד מן הליון זעורא אף לא לי עברתון; 46 ונאולון הליון
æternam in vitam & iusti æternam in supplicium
לתשניקא דלעלם וודיקא לחיא דלעלם;
caput
כפל און כו
chrisimatis & cōsecratio secretorū quinta die
דיום חמשא דארוא וקודש מורון

38 ποτε δε σε εἶδον ἄνυδρον, & σιωπηρόν, ἢ γυμνόν, & ἔσπευσα ἀλλοιῶν, 39 ποτε δε σε εἶδον ἐν οἴκῳ, ἢ ἐν
φυλακῇ, & ἠλθον πρὸς σε; 40 & ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς ἐρεῖ αὐτοῖς, ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε
ἐν ἑστέων ἑστὴ ἀδελφῶν μου ἧστὴ ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποίησατε. 41 ποτε ἐρεῖ ὁ κύριος ἡ δυνάμις, πρὸς τοὺς ἀπὸ
ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι, εἰς τὸ πῦρ πᾶσαι αἰῶνι, τὸ ἠπομασμένον τῷ δέσποτῳ ὡς τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ. 42 ἐπιτάσσας
τοῖς, & ἕκαστος ἐμοὶ φάσκει, ἐδύνησα, & ἐποίησατέ με ξέρον, ἢ γυμνόν, ἢ ἀδύνητον, ἢ ἐν σιωπῇ, ἢ ἐν
φυλακῇ, ἢ ἐν δυνάμει, ἢ ἐν οἴκῳ, ἢ ἐν φυλακῇ, & ἐκαστος ἐλάλει με. 43 ποτε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς ὁ κύριος, λέ-
γων, ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐκ ἐποιήσατε ἐν τοῖς ἐλαχίστοις, ἐμοὶ ἐποίησατε. 45 & ἀπελεύσονται ἕκαστος εἰς κόλασιν αἰώνιον, οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.
Κεφ. κς.

1 dixit hos sermones omnes Iesus consummasset ut eū & factum est
 והוא דבר שלם ישוע כלהוין מלאה הלוין אמר
 pascha fiet dies duos quia post istis scientes discipulis suis
 להלמידוהו י ידעין אנתו דבתר תרוין יומין הוא פעהא
 principes cōgregati sunt tunc ut crucifigatur tradetur hominis & filius
 וכרה דאןשא משתלם דנודקה י הידין אתכנשו רבי
 sacerdotū principis in atrium populi & seniores & scribē sacerdotū
 כהנא וקשישא דעמא לדרתה דרבכהנא
 caperent eum ut dolo Iesum aduerſ⁹ & cōsiliū inierūt Caiphas q dicebat
 דמתקרא קיפא י ואתמלכו על ישוע דבנבלא נאחרונהו
 fiat ne in die festo non erant & dicentes & occiderēt eū.
 ונקטלוניהו י ואמרוין הוו לא בעדעאדא דלא נהוא
 in domo in Bethania Iesum esset & cūm in populo tumultus
 שגושיא בעמא י וכד הוא ישוע כבית עניא כביתה
 super eam cui erat mulier ei accessit leprosi Simonis
 השמעון נרבא י קרבת לה אנתתא דאית עליה
 super & effudit pretij magni suavisimi vnguenti alabastrum
 שתיתתא דמשחא דכסמא סני דמיא ואשפעתה על
 eis & indignatio fuit discipuli ei⁹ autē viderēt discubere eū Iesu caput ipsius
 רישה דישוע בד סמין י הו רין תלמידוהו ואתכאש להוין
 venundari enim erat potens hęc perditio ad quid & dixerunt
 ואמרו למנא אברנא הנא י משכח הוא ניר דנודבן
 & dixit cognovit verō Iesus pauperibus & daretur magno istud
 הנא בכני ונתיחב למסכנא י ישוע דין ידע ואמר
 bonum opus mulierem hanc estis fatigantes quid eis
 להוין כנא מלאין אנתוין לה לאנתתא עבדנא שפירא
 vobiscum vobis sunt pauperes enim tēpore in omni erga me operata est
 עבדת לותי י ככל זבן ניר מסכנא אית לכון עמכון
 vnguentum quod misit autem hoc vobis suū tēpore in omni nō autē me
 י לרין לא כבלובן אית לכון י הו דין דארמית בסמא
 ego dico & amen fecit ad sepeliendū me tanquā corp⁹ meū in hoc
 הנא על נושמי איך דלקברני עבדת י ואמין אמר אנא
 dicitur mundo in vniuerso hoc euangeliū meū ꝑdicabitur qz vbiqz vobis
 לכון דאיכא דתתכרו סברתי הו דא ככלה עלמא נתמלל
 in memoriam ipsius hęc quod fecit id etiam
 אף מרס דעבדת הו דא לדוכרנא י

1 Et factum est, cum con-
 summasset Iesus sermones
 hos omnes, dixit discipulis
 suis.
 2 Scitis quia post biduum
 Pascha fiet, & Filius hominis
 tradetur ut crucifigatur.
 3 Tunc congregati sunt
 principes sacerdotum & se-
 niores populi in atrium prin-
 cipis sacerdotum, qui dice-
 batur Caiphas:
 4 Et consilium fecerunt ut
 Iesum dolo tenerent, & oc-
 ciderent.
 5 Dicebant autem, Non in
 die festo, ne fortē tumultus
 fieret in populo.
 6 Cūm autem Iesus esset in
 Bethania in domo Simonis
 leprosi.
 7 Accessit ad eum mulier
 habens alabastrum vnguētī
 pretiosi, & effudit super ca-
 put ipsius recumbentis.
 8 Videntes autem discipuli,
 indignati sunt, dicentes.
 9 Ut quid perditio hæc
 potuit enim istud venundari
 multo, & dari pauperibus.
 10 Sciens autem Iesus, ait
 illis, Quid molesti estis huic
 mulieri? opus bonum opera-
 ta est in me.
 11 Nam semper pauperes
 habebitis vobiscum: me au-
 tem non semper habebitis.
 12 Mittens enim hæc vn-
 guentum hoc in corpus meū
 ad sepeliendum me, fecit.
 13 Amen dico vobis, vbiqz
 que prædicatum fuerit hoc
 Euangelium in toto mūdo,
 dicetur & quod hæc fecit
 in memoriam eius.

1 Καὶ ἐξήρησεν ὁ ἰησοῦς πάντας τοὺς λόγους τούτους, εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, 2 οἶδατε ὅτι μετ' ἡμῶν πασχα γίνεται, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς τοὺς ἄγγέλους. 3 τότε συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ γραμματεῖς, καὶ οἱ γραμματεῖς τοῦ λαοῦ εἰς τὴν αὐλήν τοῦ ἀρχιερέως τοῦ λεγομένου Καϊάφα· 4 καὶ συναβύβασαν τὴν ἰησοῦν δόξα κρατήσασθαι, καὶ ἀποκτείνασθαι. 5 ἦρχον δὲ, μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, ἵνα μὴ ταραχῆσθε τὴν ἑορτήν. 6 τὸ δὲ ἰησοῦς ἠμολογῆσαι ὅτι Βιθσαιῆς, ὃν εἰκασι Σίμωνος τὸ λεγομένον. 7 προσέειπεν αὐτῷ ἡμεῖς ἀναβύβασον μετὰ ἡμῶν, καὶ ἀποκτείνῃς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀκαταμί- νου. 8 ἰδοὺ τις δὲ σὺ μαθητὰς αὐτοῦ ἠγανάκτισται, λέγοντις, εἰς τί ἡ ἀπολεία αὐτοῦ; 9 ἠδὲ τί ποτε ποιεῖς τὸ μῆρον παραβύβασαι πολλοῦ, καὶ ἀποκτείνῃς τὸν υἱὸν τοῦ λαοῦ; 10 γινώσκεις δὲ ὁ ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς, ἢ τίς ποτε παρέργατε τῇ γυναικί; 11 ἦρχον ὅτι καλοὺν εἶργάσασθε εἰς ἡμέρας, πάντες ὅτι τὸν υἱὸν τοῦ λαοῦ εἶργατε μὴ ἑαυτῶν, ἐπεὶ δὲ ἡ πάσις ἐργατε. 12 βαλοῦσα ὅτι αὐτὴ τὸ μῆρον τῆς ἑορτῆς ὁμοιωθεὶς τὸν ἄνθρωπον, καὶ τὸν υἱὸν τοῦ λαοῦ. 13 ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅπου ἂν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τῆς ἐπισημίας, ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐπισημίας αὐτῆς εἰς μνημόσυνον αὐτῆς.

35 Ait illi Petrus, Etiam si oportuerit me mori tecum, non te negabo. Similiter & omnes discipuli dixerunt.

36 Tunc venit Iesum cum illis in villam, quae dicitur Geth-semani: & dixit discipulis suis, Sedere hic, donec vadam illuc, & orem.

37 Et assumpto Petro & duobus filiis Zebedaei, cepit contristari, & moestus esse.

38 Tunc ait illis, Tristis est anima mea usque ad mortem: sustinete hic, & vigilate mecum.

39 Et progressus pusillum, procedit in faciem suam, orans, & dicens, Pater mi, si possibile est, transeat a me calix iste, veruntamen non sicut ego volo, sed sicut tu.

40 Et venit ad discipulos suos, & inuenit eos dormientes: & dicit Petro, Sic non potuistis vna hora vigilare mecum?

41 Vigilate, & orate, ut non intretis in tentationem. Spiritus quidem promptus est, caro autem infirma.

42 Iterum secundo abiit: & orauit, dicens, Pater mi, si non potest hic calix transire nisi bibam illum, fiat voluntas tua.

43 Et venit iterum, & inuenit eos dormientes: erant enim oculi eorum grauati.

44 Et relictis illis, iterum abiit, & orauit tertio, eundem sermonem dicens.

te negabo non tecum moriendum mihi sit si. Cephaz ei dixit
 אמר לה כאפא אן נהוא לי דממת עמך לא אנפור כך
 cum eis venit tunc dixerunt discipuli omnes etiam & iidem
 והכות אף בלהון תלמידא אמרו: הדין אתא עמהון
 sedete discipulis suis & ait Gethsemani qui vocatur in locum Iesus
 ושוע לדוכתא דמתקרויא גדםסן ואמר לתלמידוהי תבו
 & duos Cephaz & assumpsit oratum vadam donec hic
 הרכא עד אורא אצל-א: 37 ודבר לכאפא ולתריהון
 illis & ait & moestus esse commoueti & cepit Zebedaei filios
 בני זכדי ושרי ולמתכמרו ולמתתקו: 38 ואמר להון
 & vigilate hic me expectate ad mortem usque animam meam ipsi est tristitia
 כריא הי לה לנפשי עדמא למותא קווי לי הרכא ושהרו
 & ait erat & orans faciem suam in & peidit paululum & recessit mecum
 עמי: 39 ופרק קליו ונפל על אפואו ומעלא הוא ואמר
 volens ego sicut non vesutam esse iste calix pretereat me possibile est si pater mi
 אבי אן משכחא נעברני כסא הנא כרס לא איך דאנא עבא
 eos & reperit discipulos suos ad & venit tu sicut sed sum
 אנה אלא איך דאנת: 40 ואתא לות תלמידוהי ואשכח אנון
 vna potuistis non ita Cephaz & ait dormientes cu
 כר דמכין ואמר לכאפא הכנא לאאשכחתון הר-
 intretis ne & orate expurgimini mecum vigilare hora
 שעא דתשהרון עמי: 41 אתתעורו ועלו דלא תעלוון
 abiit rursum infirmum vero corpus promptus est spiritus in retentione
 לנסוונא ורוא מטיבא פרנא דין כריא: 42 תוב אור
 calix iste potest non si pater mi & dixit orauit vice secunda
 דתלתין ובנין עלי ואמר אבי אן לא משכחא הנא כסא
 rufum & venit voluntas tua fiat eum bibam nisi pretereat
 דנעבר אלא אן אשתיתא נהוא עבינד: 43 ואתא תוב
 & reliquit erant grauati enim oculi eorum dormientes cum eos reperit
 אשכח אנון כר דמכין עיניהון גיר יקרון הוי: 44 ושבק
 sermonem & eundem vice tertia orauit rursum & abiit eos
 אנון ואור תוב עלי דתלת זבנין ולרה למלתא
 dixit
 אמר:

35 λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος, καὶ εἰ δή με σὺ σὺ ἀποθνήσκῃς, ἢ μὴ σε ἀπαρνήσομαι. ὁμοίως δὲ καὶ πάντες οἱ μαθηταὶ ἔειπον. 36 τότε ἔρχεται μετ' αὐτῶν ὁ Ἰησοῦς εἰς γαζελὸν λεγόμενον Γεθσημανί, καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς, καθίσαιτε αὐτῷ ἕως ἢ ἀποθάνω περὶ σὺν ἕμῳ ἔαμι. 37 καὶ ἀποκαθίστων τὸν Πέτρον, καὶ λέγει δὲ τοῖς Ζεβεδαιοῖς, ἠρξάσθε λυπεῖσθαι ἅμα ἀδελφοί μου. 38 τότε λέγει αὐτοῖς, ἀδελφοί μου, εἰ δυνατόν ἔστω, μὴ μεταβῇ ἀπὸ ἐμοῦ ὁ ποτήριον τοῦτο. ἀλλ' ἂν ἔγωγε δύνωμι, ἕως οὗ. 41 καὶ ἔρχεται μετ' αὐτῶν ἕως δελσῆσαι αὐτοῖς ἀποθνήσκοντα, καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ, ἕως οὗ ἵκανοί εἰμι ὡς ἅμα ἔρχεσθαι μετ' ἐμοῦ. 42 πάντων οὖν ἐντεταμένων ἀποθνήσκοντα λέγων, πάτερ μου, εἰ δυνατόν ἔστω, τὸ ποτήριον παρὰ ἐμὲ ἀπέχεσθαι, ἢ ἀν' ἐμὲ ἀπόθνημι, ἢ ἂν ἔγωγε δύναμαι. 43 καὶ ἔρχεται δὲ εἰς τρίτον ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν καὶ λέγει αὐτοῖς, ἀδελφοί μου, εἰ δυνατόν ἔστω, τὸ ποτήριον παρὰ ἐμὲ ἀπέχεσθαι, ἢ ἀν' ἐμὲ ἀπόθνημι. 44 καὶ ἀφίκει αὐτοῖς γὰρ τὸ τρίτον, καὶ προσεύχεται

quia ex autem vobis ego dico dixisti tu Iesus illi dixit
64 אמר לה ישוע אנת אמרת אמר אנא לכון דין דמן
 virtutis dextera à qui sedet hominis filium videbitis nunc
 השא תחזונוהו לברה דאנשה דיתב מן וינא דחילא
 vestimenta sua scidit sacerdotu pnceps tunc celi nubes super & venit
 ואחא על ענני שמיא : **65** הדין רב כהנא צדי מאנוהי
 nunc ecce testes nobis requiruntur adhuc quid blasphemavit ecce ait
 ואמר הא נדרי מנא מכיל מתבעין לן סהרא הא השא
 est reus & dixerunt respod. estis vos volentes qd blasphemiam ei audistis
 שמעתון גודפה : **66** מנא עבין אנתון ענו ואמרין היב הו
 vero alij ei erat & infligetes colaphos in facie ei expuerunt tuc mortis
 מותא : **67** הדין רכו באפוהו ומקפוחין הוו לה אחרנא דין
 est quis Christe nobis prophetiza & dicebant eu erat penitentes
 מהין הוו לה ואמרין : **68** אתנכא לן משיחא מנו הו
 & accessit in atrio foris erat sedens autem cephas q te percussit
 דמהך : **69** כאפא דין יתב הוא לבר כדרתא וקרנרת
 eras Iesu cum tu etiam illi & ait vna ancilla ad eum
 לותה אמתא חרא ואמר לה אי אנת עם ישוע הוית
 ego scio non & dixit omnibus coram negavit autem is Nazareno
 נצריא : **70** חו דין כפר קדם כלהון ואמר לא ידע אנא
 alia vidit eum in vestibulu exisset & eu tu dicas quid
 מנא אמרא אנתו : **71** וכד נפק לספא חותה אחרתא
 Nazareno Iesu cum hic erat etiam erant qui illic illis & ait
 ואמר להון דתמן הוו אי הנא עם ישוע נצריא :
 hominem ipsum ego noui quia non eu iurciurando negavit & rursum
72 ותוב כפר במותא דלא ידע אנא לה לגברא :
 Cephas & dixerunt qui stabat ij accesserunt autē paulum post de
73 מן בתר קליל דין קרבו הנון רקימין ואמרו לכאפא
 te notu facit nā loquela tua etiam es ex ipsis tu etiam vere
 שריראית אי אנת מנהון אנת אי ממלך גיר מודע לך
 hominem illum ego noui quia nō & iurare execrari cepit tunc
74 הדין שרי למחרמו ולמאמא דלא ידע אנא לה לגברא
 gallus cantavit hora & in illa
 ובה בשעתא קרא תרנגלא :

64 Dicit illi Iesus, Tu dixisti. Veruntamen dico vobis, à modo videbitis Filium hominis sedentem à dextris virtutis Dei, & venientem in nubibus caeli.
65 Tunc princeps sacerdotu scidit vestimenta sua, dicens, Blasphemavit: quid adhuc gemus testibus? ecce, nunc audistis blasphemiam.
66 Quid vobis videtur? At illi respondentes, dixerunt, Reus est mortis.
67 Tunc expuerunt in faciem eius, & colaphis eum ceciderunt, alij autem palmas in faciem eius dederunt.
68 Dicentes, Prophetiza nobis Christe, quis est qui te percussit?
69 Petrus verò sedebat foris in atrio: & accessit ad eum vna ancilla dicens, Et tu cum Iesu Galilaeo eras.
70 At ille negavit coram omnibus, dicens, Nescio quid dicis.
71 Exeunte autem illo ianuam, vidit eum alia ancilla: & ait his qui erant ibi, Et hic erat cum Iesu Nazareno.
72 Et iterum negavit cum iuramento, Quia non noui hominem.
73 Et post pusillum accesserunt qui stabant: & dixerunt Petro, Verè & tu ex illis es: nam & loquela tua manifestam te facit.
74 Tunc cepit detestari, & iurare, quia non nouisset hominem. Et continuo gallus cantauit.

64 λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, σὺ εἶπας, ἀλλ' ἰδοὺ λέγω ὑμῖν, ἀπὸ νῦν ὄψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως, καὶ ἔρχομενον ἐν νεφέλῃ τοῦ οὐρανοῦ. **65** τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, λέγων, ὅτι ἐστὶν ἀσφαλιστός. ἢ τί προφητείας μεγάρας ποιεῖτε ὑμεῖς αὐτῷ; **66** ἂν ὑμεῖς δεκάτεροι δὲ ἀποκριθῆτε εἰς αὐτόν, εἶπος, εἶσθε βασιλεῖς βεβή. **67** τότε ἐπέπιυσεν εἰς τὸ σπέρμα αὐτοῦ, καὶ ἐκατάφρασεν αὐτόν. οἱ δὲ ἐπεσπύοντο, **68** λέγοντες, ποσὸν ἠτύχησάν ἡμῖν Χριστὸς, ὃς δὲν ὁ ποιήσας οὗτος; **69** ὁ δὲ Πέτρος εἶπεν, ἐκατάφρασα τὸν αὐτὸν, καὶ ἀπεσπύθη αὐτῷ μία περιδίσκος, λέγουσα, καὶ σὺ ἦδρα μὲν Ἰησοῦ τοῦ Γαλιλαίου. **70** ὁ δὲ ἤρριπτο ἐμπεσθεὶς πάντων, λέγων, εἰ, σὶ δὲ λέγει. **71** εἰ δὲ εἶπεν αὐτῷ εἰς τὸν πῦρ ὡς, εἶδεν αὐτὸν ἀπὸ δεξιῶν, καὶ λέγει αὐτῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ κύριος, Ἰησοῦς τοῦ Ναζωραίου. **72** καὶ πάλιν ἠρριπτο μὲν ὄφρα, ὅτι ἔα ὁ κύριος αὐτῷ ἀσφαλιστός. **73** μετὰ ταῦτα δὲ ἀπεσπύθη αὐτὸν οἱ ἑσώτες, εἶπεν τῷ Πέτρῳ, ἀληθινὸς καὶ σὺ εἶ αὐτῷ εἶ. καὶ ὅτε ἠγαλλίασεν σου δὲ λῶν σὺ πηϊός. **74** τότε ἤρξατο καταναθεματίζειν τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ὅτι ἔα ὁ κύριος αὐτῷ ἀσφαλιστός. ἔτι δὲ εἶπεν ὁ ἀκούων ἐφ' ὧν οὗτος.

75 Et recordatus est Petrus verbi Iesu, quod dixerat, Prius quam Gallus cantet, ter me negabis, Et egressus foras, fleuit amarè.

75 *ga* antequam ei fuerat qui dicens Iesu verbi Cephas & recordatus *75* **ואתדבר כאפא מלתה דישוע דאמר הוא לה וקדם** *fleuit foras & egressus me negabis vicibus tribus gallus cantet* **דנקרא תדנגלא תלת זבנין הכפור בי ונפק לבר בכא** *amarè* **מיראירת :**

CAP. XXVII.

1 M A N E autem facto cõfilium inierunt omnes principes sacerdotum & seniores populi aduersus Iesum, vt eũ morti traderent.

2 Et vincũtum adduxerunt eum, & tradiderunt Pontio Pilato præfidi.

3 (Tunc videns Iudas, qui eum tradidit, quod damnatus esset: poenitentia ductus, retulit triginta argenteos principibus sacerdotum, & senioribus, dicens.

4 Peccaui, tradens sanguinẽ iustum. At illi dixerunt, Quid ad nos tu videris.

5 Et proiectis argenteis in templo, recessit: & abiens, laqueo se suspendit.

6 Principes autem sacerdotum, acceptis argenteis, dixerunt, Non licet eos mittere in corbaanam: quia pretiũ sanguinis est.

7 Consilio autem inito emerunt ex illis agrum figuli, in sepulturam peregrinorũ.

8 Propter hoc vocatus est ager ille, Hacel dama, Hoc est ager sanguinis, vsque in hodiernum diem.

37 caput

קפלאון כו

passionis parasceues ierutinis

דצפרא דערובתא דהשא

facerdotũ p̄cipes Iesu aduers⁹ cep̄r. consilium mane esset autem eũ *1* **כד דין הויה צפרא מלכא נסכו על ישוע דבי כהנא** *& duxerunt eũ & ligauerũt eũ eũ morti traderent vt populi & seniores*

וקשישא דעמא איך דנמיתוניהו ; ואסרוהו ואובלוהו *Iudas tunc p̄fidi Pilato & tradiderunt eũ*

ואשלמוהו לפילטום הנמונה ; הדין יהודה *retulit & abiens poenituit Iesus quia d̄natus esset videret eũ proditor*

משלמא כד הויה דאתחייב ישוע אתהו ואול אהפך *& ait & senioribus sacerdotũ p̄cipib⁹ argenteos triginta ipsos*

הלין תלתין דכספא לרבי כהנא ולקשישא ; ואמר *nobis quid nobis ei dixerunt autẽ illi iustum sanguinẽ quia tradidi peccauĩ*

חטות דאשלמת דמא זכיא הנון דין אמרו לה לן מא לן *str̄gulauit & abiens recessit in templũ argenti & proiecit illud es sciens tu*

אנת ידע אנת ; ושדוהו כספא בהיכלא ושני ואול חנק *non & dixerunt argentum tulerunt ipsum autẽ sacerdotũ p̄cipes sese*

נפשה ; רבי כהנא דין שקלוהו לכספא ואמרו לה *est sanguinis pretium quia oblationum in domum vt mittam⁹ ipsũ licet*

שליט דנרמוהו בירת קורבנא מטל דטימ דמא הו ; *sepulturẽ in domum figuli agrum ex eo & emerũt consiliũ & cep̄erũt*

ונסכו מלכא וזבנו בה אנורסא דפחרא לבית קבורא *sanguinis ager ille ager vocatus est hoc propter peregrinorũ*

דאכסניא ; מטל הנא אתקרי אנורסא הו קריתא דדמא *in hunc diem vsque*

עדמא ליומנא :

75 *ἡ ἐμνήθη ὁ πέτρος τὸ ῥήμα τοῦ ἰησοῦ εἰρηκότες αὐτῶν, ὅτι ἔφη ἰησοῦς ἐξ ἑωσπύσας, τρεῖς ἀπαρνήσει με. ὃς ἔξῃ δὲ ἔβη, ἔκλαυσεν ἄκριτος.*

Κεφ. κζ'.

1 *Πρωτὰς δὲ ῥημοεθῆς, συμβῆλυσιν ἡσῶον πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἀρεσβυτῆροι τῷ δαυὶ κζ' τῷ ἰησοῦ, ὅπως αὐτὸν θανατώσωσι.* 2 *καὶ δῆσαντες αὐτὸν, ἀπήγαγον, καὶ παρέδωκαν αὐτὸν Πιλάτῳ Πιλάτῳ τῷ ἡγεμῶνι.*

3 *τῷ ἰσὼν ἰουδαῖος ὁ ἄρχιερεὺς αὐτὸν, ὅτι ἠετακρίθη, μεταμύθησεν, ἀπὸ τῆς ἑλῆ ἑσῆ ἀνακαταπέτασε τοῖς ἀρχιερεῖσι, καὶ τοῖς ἀρεσβυτῆροις.* 4 *λέγων, ἡμετέροις ἡσῶσθε ὡς αἴμα ἀλλῶον. οἱ δὲ εἶπον, τί ἔσθις ἡμεῖς, σὺ ὁ ἴδιος.*

5 *καὶ οἶκτος τῶ ἀρεσβυτῆροις, ἔβη ἔξω, ἀπεκρίθη, καὶ ἀπελθὼν ἀπήρξατο.* 6 *οἱ δὲ ἀρχιερεῖς λαβόντες τὰ ἀρεσβυτῆροις, εἶπον, ἡμεῖς βαλῶν αὐτὸν εἰς τὴν κορβανάν, ἵνα μὴ ἀιματὶς βεῖ.* 7 *συμβῆλυσιν δὲ λαβόντες, ἔρξατο ἐξ αὐτῶν τὸν ἀγρὸν τῷ κερταμῆως εἰς τὰ φιλῶ τῶς ἕτεροις.* 8 *διὸ ἀλεθηθὲν ἀρεσβυτῆροις, ἀρεσβυτῆροις αἴματῶς, ἕως τῶς σήμερον.*

